

Sygn. akt X Ga 38/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy

w składzie

Przewodniczący Sędzia SO Leszek Guza

Sędzia SO Iwona Wańczura

Sędzia SO Katarzyna Żymełka (spr.)

Protokolant Grzegorz Kaczmarczyk

po rozpoznaniu w dniu **11 kwietnia 2014r.** w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa: **G. S.**

przeciwko: (...) **Sp. z o.o. w Z.**

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez pozwaną

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 12 listopada 2013r.

sygn. akt VII GC 1700/13

1. oddala apelację;

2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.200,00 (jeden tysiąc dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów w postępowaniu odwoławczym.

SSO Iwona Wańczura SSO Leszek Guza SSO Katarzyna Żymełka

Sygn. akt X Ga 38/14

UZASADNIENIE

Powód G. S. wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z. kwoty 23.210 zł z ustawowymi odsetkami od 1 września 2012 r. oraz kosztów procesu. Na uzasadnienie podał, że dochodzona kwota stanowi wynagrodzenie za wykonany projekt.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Zarzuciła, że projekt został wykonany wadliwie.

Wyrokiem z 12 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy w Gliwicach zasądził od pozwanej na rzecz powoda całość należności dochodzonej pozwem oraz koszty procesu.

W wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd I instancji ustalił, że strony zawarły umowę o sporządzenie projektu urządzenia tryskaczowego dla wydzielonych części zakładu produkcyjnego pozwanej. Powód wykonał projekt i przekazał pozwanej. Powód, działając na mocy upoważnienia pozwanej, uzyskał pozwolenie na budowę instalacji tryskaczowej. Pozwana zapłaciła powodowi część należności za wykonany projekt. Pozwana nie złożyła reklamacji, ani nie odstąpiła od umowy.

Na podstawie powyższych ustaleń Sąd Rejonowy przyjął, że pozwana jest obowiązana zapłacić powodowi pozostałą część wynagrodzenia za wykonany projekt. Sąd I instancji zważył, że pozwana, pomimo zarzucania nieprawidłowości projektu nie wskazała jego wad. Ponadto przed wniesieniem powództwa nie kwestionowała prawidłowości projektu i zapłaciła za jego wykonanie część wynagrodzenia.

Jako podstawę rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy wskazała art. 627 k.c. O kosztach procesu Sąd I instancji orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła pozwana i zarzucając naruszenie art. 210 § 1 k.p.c., 212 § 1 k.p.c., 217 k.p.c., 227 k.p.c. oraz 232 k.p.c. polegające na nierozpoznaniu istoty sprawy i pominięciu wniosków dowodowych pozwanej, wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu apelacji pozwana wskazała, że Sąd Rejonowy bezkrytycznie przyjął twierdzenia powoda, Sąd rozstrzygając sprawę oparł się na dowodach przedstawionych przez powoda oraz uniemożliwił pozwanej wykazanie, że kwestionowała prawidłowość wykonanego projektu. Zarzuciła, że na okoliczność kwestionowania przez pozwaną projektu wniosła o przesłuchanie świadka, strony pozwanej oraz o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego. Podniosła, że nie musiała wykazać tej okoliczności za pomocą dowodu z dokumentu.

Powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy rozpoznając sprawę na skutek apelacji pozwanej, w granicach zaskarżenia i podniesionych zarzutów, zważył co następuje:

apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Zaskarżone orzeczenie jest prawidłowe, stanowi wynik właściwej oceny zebranego materiału dowodowego i trafnej wykładni prawa materialnego.

Strony łączyła umowa o dzieło.

Pozwana nie kwestionowała wysokości należności dochodzonej pozwem, terminu jej wymagalności, tego że powód wykonał dzieło oraz że pozwana była wzywana do dobrowolnej zapłaty należności dochodzonej pozwem. Jedynym zarzutem pozwanej było, że wykonane przez powoda dzieło miało wady. Przy czym pozwana z samego zarzutu wadliwości wykonanego przez powoda dzieła nie wywodziła żadnych uprawnień. Nie żądała obniżenia wynagrodzenia, nie odstąpiła od umowy, nie zgłosiła zarzutu potrącenia.

Prawidłowo zatem Sąd Rejonowy oddalił wnioski dowodowe pozwanej zgłoszone na okoliczność wad dzieła. Okoliczność ta nie miała, wobec braku zgłoszenia przez pozwaną roszczeń w związku z wadami projektu, znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Dlatego nie zasługują na uwzględnienie podniesione w apelacji zarzuty naruszenia prawa procesowego.

Twierdzenie, że art. 227 k.p.c. został naruszony przez sąd rozpoznający sprawę ma rację bytu tylko w sytuacji, gdy wykazane zostanie, że sąd odmówił przeprowadzenia dowodu na fakty mające istotne znaczenie w sprawie, wadliwie

oceniając, iż nie mają one takiego charakteru. Naruszeniem art. 217 § 2 k.p.c. może być jedynie nieprzeprowadzenieawnioskowanego przez stronę dowodu na okoliczności mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy i jeszcze niewyjaśnione. Natomiast uchybieniem art. 232 k.p.c., mogącym mieć istotny wpływ na wynik sprawy, jest oddalenie wniosku strony o przeprowadzenie wskazanych przez nią dowodów, bądź bierność sądu wobec tego wniosku.

Taka sytuacja nie miała miejsca w niniejszej sprawie. Samo powoływanie się przez pozwaną na wady projektu, bez wywodzenia dalszych roszczeń, nie mogło skutkować uznaniem obrony pozwanej za słuszną.

Z art. 210 § 1 k.p.c. ustawodawca wiąże realizację ogólnych zasad postępowania w tym jawności, bezpośredniości, równości stron i kontradyktoryjności. Żadna z tych zasad nie została przez Sąd I instancji naruszona. Na rozprawie obie strony procesu przedstawiły swoje stanowiska. Sąd Rejonowy przeprowadził postępowanie dowodowe. Sąd I instancji oddalił wnioski dowodowe pozwanej, słusznie uznając, że wobec jej twierdzeń nie miały znaczenia dla rozpoznania sprawy.

Sąd Rejonowy nie dopuścił się naruszenia art. 212 § 1 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem sąd na rozprawie przez zadawanie pytań stronom ma dążyć do tego, aby przytoczyły bądź uzupełniły twierdzenia lub dowody na ich poparcie oraz udzieliły wyjaśnień koniecznych dla ustalenia podstawy faktycznej dochodzonych roszczeń. Sąd powinien ustalić sporne okoliczności pomiędzy stronami i dążyć do ich wyjaśnienia.

Żądanie powoda zostało określone w pozwie. Powód domagał się wynagrodzenia za wykonany projekt. Pozwana w piśmie procesowym przedstawiła swoje stanowisko. Jedynym jej zarzutem było, że projekt miał wady. Brak zatem podstaw do stawiania Sądowi I instancji zarzutu naruszenia art. 212 § 1 k.p.c. skoro sporna okoliczność (wady projektu) wynikała z treści pisma procesowego pozwanej. Na rozprawie w dniu 12 listopada 2013 r. pełnomocnik pozwanej ponownie zarzucił, że dzieło miało wady. Oświadczył, że wadliwość projektu była tak duża, że pozwana nie widziała potrzeby wzywania powoda do usuwania usterek, czym przyznał że pozwana mimo powoływania się na wady dzieła nie zrealizowała uprawnień z rękojmi. Pozwana mimo powołania zarzutu wadliwości wykonanego dzieła nie przedstawiła żadnych roszczeń, co skutkowało uwzględnieniem żądania pozwu..

Sąd Okręgowy w wyniku rozpoznania zarzutów apelacyjnych nie dopatrywał się naruszenia przez Sąd Rejonowy przepisów prawa postępowania. Uznał, iż postępowanie dowodowe zostało przeprowadzone prawidłowo, z zastosowaniem zasad procesu cywilnego i w sposób nie uchybiający regułom postępowania.

Wobec powyższego, orzekając na podstawie art. 385 k.p.c., Sąd Okręgowy oddalił apelację pozwanej, jako bezzasadną.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. oraz zgodnie z treścią Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Zasądzoną kwotę 1.200 zł stanowiło wynagrodzenie pełnomocnika powoda.

SSO Iwona Wańczura SSO Leszek Guza SSO Katarzyna Żymełka